

WYROK

z dnia 17 października 2014 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Klaudia Szczytowska-Maziarz

Protokolant: Natalia Dominiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 października 2014 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 3 października 2014 r. przez wykonawcę: **A. Z., prowadzącego działalność gospodarcza pod firmą Przedsiębiorstwo Odzieżowe „DRWAL” A. Z., ul. Lipowa 6, 87-800 Włocławek** w postępowaniu prowadzonym przez **Izbę Celną w Rzepinie, ul. Dworcowa 5, 69-110 Rzepin**

przy udziale wykonawcy: **Zakłady Odzieżowe KREATOR Sp. z o.o. ul. Mazurska 20, 87-100 Toruń**, zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

- 1. oddała odwołanie,**
- 2. kosztami postępowania obciąża A. Z., prowadzącego działalność gospodarcza pod firmą Przedsiębiorstwo Odzieżowe „DRWAL” A. Z., ul. Lipowa 6, 87-800 Włocławek i:**
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę: A. Z., prowadzącego działalność gospodarcza pod firmą Przedsiębiorstwo Odzieżowe „DRWAL” A. Z., ul. Lipowa 6, 87-800 Włocławek** tytułem wpisu od odwołania,
 - 2.2. zasądza od A. Z., prowadzącego działalność gospodarcza pod firmą Przedsiębiorstwo Odzieżowe „DRWAL” A. Z., ul. Lipowa 6, 87-800 Włocławek na rzecz Izby Celnej w Rzepinie, ul. Dworcowa 5, 69-110 Rzepin** na rzecz kwotę **4 185 zł 31 gr** (słownie: cztery tysiące złotych sto osiemdziesiąt pięć złotych trzydzieści jeden groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wpisu kosztów dojazdu oraz wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Gorzowie Wielkopolskim**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

W postępowaniu prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego przez Izbę Celną w Rzepinie (dalej „zamawiający”) na *uszyście/wykonanie składników umundurowania Funkcjonariuszy Służby Celnej* wykonawca A. Z., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Odzieżowe „DRWAL” A. Z. złożył w zadaniu nr 3 odwołanie wobec:

1. wyboru jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez Zakłady Odzieżowe Kreator Sp. z o.o. z Torunia (dalej „przystępujący”) w sytuacji, gdy oferta ta podlegała odrzuceniu,

ewentualnie wobec:

2. niezgodnej ze specyfikacją istotnych warunków zamówienia (dalej „SIWZ”) oceny jakości przedmiotów umundurowania funkcjonariuszy Służby Celnej,
3. zaniechania wyboru jako najkorzystniejszej oferty odwołującego.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie następujących przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.) [ustawy Pzp]:

1. art. 89 ust. 1 pkt 2, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty przystępującego w sytuacji, gdy przedłożone wzory do oceny składników umundurowania, tj. marynarka damska z kamizelką nie jest zgodny z treścią SIWZ, gdyż oferowane przez przystępującego dostawy nie odpowiadają wymaganiom określonym przez zamawiającego w zakresie dotyczącym kroju marynarki damskiej z kamizelką, są zupełnie innymi produktami,
2. art. 91 ust. 1 oraz art. 7 ust. 1 i 3, poprzez dokonanie wyboru, podlegającej odrzuceniu oferty przystępującego jako oferty najkorzystniejszej na zadanie nr 3

ewentualnie, gdyby Krajowa Izba Odwoławcza uznała, że oferta złożona przez przystępującego nie podlegała odrzuceniu odwołujący zarzucił zamawiającemu następujące naruszenia:

3. art. 91 ust. 2, poprzez uznanie, że oferta złożona przez przystępującego w zakresie zadania nr 3 spełnia kryteria oceny jakości w stopniu uzasadniającym przyznanie jej 30 punktów w sytuacji, gdy przy ocenie oferty przystępującego zamawiający nie uwzględnił wszystkich parametrów zawartych w SIWZ i dokumentacji techniczno-technologicznej (dalej „DTT”) oraz błędnie ocenił jakość parametrów produktów umundurowania przedłożonych przez przystępującego i pozytywnie ocenił spełnienie

poszczególnych określonych w SIWZ wymogów w sytuacji, w której istniała konieczność przyznania mniejszej liczby punktów lub nieprzyznania punktów w ogóle.

Odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu:

1. unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty w zakresie zadania nr 3,
2. powtórzenia czynności polegającej na dokonaniu badania i oceny ofert w zakresie zadania nr 3,
3. odrzucenia oferty przystępującego jako niezgodnej z SIWZ,
4. powtórzenia czynności polegającej na wyborze najkorzystniejszej oferty w zakresie zadania nr 3,
5. dokonania wyboru oferty odwołującego jako najkorzystniejszej w zakresie zadania nr 3

ewentualnie, jeżeli Krajowa Izba Odwoławcza uzna, że oferta złożona przez przystępującego nie podlega odrzuceniu odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu:

1. unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty w zakresie zadania nr 3,
2. powtórzenia czynności polegającej na dokonaniu badania i oceny ofert, z tym, że w odniesieniu do oferty przystępującego z uwzględnieniem odstępstw, na które powołuje się odwołujący w niniejszym postępowaniu w zakresie zadania nr 3 z uwzględnieniem kryteriów zawartych w SIWZ,
3. powtórzenie czynności polegającej na wyborze najkorzystniejszej oferty w zakresie zadania nr 3,
4. dokonania wyboru oferty odwołującego jako najkorzystniejszej w zakresie zadania nr 3

Odwołujący podał, że w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego zamawiający wybrał ofertę najkorzystniejszą przy zastosowaniu kryterium oceny ofert: cena – 70 punktów oraz jakość – 30 punktów; oferta przystępującego wybrana jako najkorzystniejsza została oceniona: cena – 68,43 punkty i jakość- 30 punktów, łącznie 98,43 punkty. Oferta odwołującego została oceniona: ceny – 70 punktów, jakość – 27 punktów, łącznie 97 punktów i została sklasyfikowana na drugim miejscu w zakresie zadania nr 3.

W odniesieniu do zarzutu zaniechania odrzucenia oferty przystępującego odwołujący, powołując się na SIWZ wskazał, że zgodnie z treścią SIWZ każdy wykonawca zobowiązany był do załączenia do oferty wzorów – po jednym każdego składnika umundurowania. Wskazał też, że przedłożone wzory miały odpowiadać treści SIWZ, ustawie z dnia 28 grudnia 2011r. w sprawie umundurowania funkcjonariuszy celnych (Dz. U. 2011, nr 29, poz. 1705)

oraz treści DTT poszczególnych składników umundurowania. Doprecyzował, że w zakresie zadania nr 3 wykonawcy mieli przygotować i złożyć wraz z ofertą wzory marynarki damskiej z kamizelką i spodni dla funkcjonariusza kobiety (marynarka damska (komplet z kamizelką) w rozmiarze 164/92/72/98 i spodnie damskie służbowe w rozmiarze 164/72/98).

Powołując się na DTT dla marynarki damskiej i kamizelki odwołujący stwierdził, że zgodnie z opisem charakteryzującym wyrób (ust. I pkt 1 DTT) oraz rysunkami modelowymi, marynarkę damską wraz z kamizelką cechuje prosty krój z cięciami pionowymi z tytułu i z przodu.

Podniósł, że wzory przedłożone przez przystępującego są niezgodne z ogólnym wyglądem produktów umundurowania – w sposób znaczny odbiegają od modelu zawartego w specyfikacji technicznej, ponieważ załączone do oferty przystępującego jako wzory marynarka damska i kamizelka, prawą i lewą połę miały zakończoną na półokrągło. Powołując się na SIWZ i załączniki stwierdził, że zamawiający precyzyjnie określił wygląd produktów umundurowania – modelowe rysunki cechuje prostolinijność cięcia i symetryczność; połę zakończone się w szpic, tworzą kąt.

Podniósł nadto, że powyższego odstępstwa zamawiający nie uwzględnił w wymaganiach jakościowych w zakresie błędów konfekcyjnych, zarówno dopuszczalnych jak i niedopuszczalnych.

Na potwierdzenie odstępstw wzorów przystępującego w zakresie połów marynarki damskiej i kamizelki załączył 3 zdjęcia połów marynarki przystępującego.

Odwołujący wskazał, że mundury funkcjonariuszy Izby Celnej cechuje jednolitość, na co składa się nie tylko kolor, składniki umundurowania, rodzaj materiału, ale również krój i wykończenie. Podkreślił, że spójność w ubiorze ma walory nie tylko estetyczne, ale również ma charakteryzować daną grupę. Podniósł, że półokrągłe wykończenie jest widoczne w stopniu znacznym, co oznacza, że funkcjonariusz ubrany w marynarkę wykonaną przez przystępującego będzie różnił się od funkcjonariusza posiadającego marynarkę wykonaną wcześniej, zgodną z DTT, przez innego wykonawcę.

Podniósł również, że produkt umundurowania wykonany przez przystępującego będzie wpływał na estetykę wyglądu funkcjonariusza – półokrągłe zakończenie połów, sprawia, że lewa i prawa część, po zapięciu marynarki, czy kamizelki nie stykają się, tworząc szparę, a spod marynarki wraz z kamizelką zakończoną owalnie będzie widoczna koszula.

Podniósł wreszcie, że przedmioty umundurowania muszą być jednolicie wykonane ze względu na możliwość ich swobodnego kompletowania – w sytuacji, gdy funkcjonariusz będzie posiadał kamizelkę z połami zaokrąglonymi spiczasto, i na nią założy marynarkę

z połami zakończonymi na półokrągło, całość stworzy niespójny, nieestetyczny mundur, nienoszący cech kompletu.

Podkreślił, że walory estetyczne munduru, prosty i spójny, nie pretensjonalny krój, ma charakter reprezentacyjny, a każdy funkcjonariusz, poprzez swój ubiór, ma w sposób niewerbalny godnie reprezentować Rzeczpospolitą Polską zarówno w kraju jak i poza jego granicami. Oczywistym jest zatem, że schludny wygląd oraz estetyka, jak i prostota wykonania mają wpływ na szacunek i uznanie innych.

W podsumowaniu odwołujący stwierdził, że zamawiający błędnie uznał, że oferowane przez przystępującego dostawy odpowiadają wymaganiom zamawiającego, w następstwie czego przystąpił do czynności oceny jakości wyrobów przystępującego, a w konsekwencji wybrał ofertę przystępującego jako najkorzystniejszą.

W odniesieniu do zarzutu wyboru jako najkorzystniejszej oferty przystępującego, czym zamawiający naruszył przepis art. 91 ust. 1 oraz art. 7 ust 1 i 3 ustawy Pzp oferta podniósł, że oferta odwołującego powinna uzyskać 30 pkt w zakresie kryterium jakości, zaś oferta przystępującego podlega odrzuceniu.

W konsekwencji oznacza to, że oferta przystępującego nie mogła zostać uznana za najkorzystniejszą, wobec czego czynność dokonania wyboru oferty najkorzystniejszej w zakresie zadania nr 3 narusza przepisy ustawy Pzp.

W odniesieniu do zarzutu niewłaściwej oceny w kryterium jakości oferty złożonej przez przystępującego, czym zamawiający naruszył przepis art. 91 ust 2 ustawy Pzp odwołujący, powołując się na Informację o wynikach postępowania w zakresie zadania nr 3 z dnia 24 września 2014 r. wskazał, że oferta przystępującego została oceniona następująco: cena – 68,43 punkty i jakość – 30 punktów, łącznie 98,43 punkty.

Odwołujący wskazał, że zgodnie z SIWZ i DTT zamawiający przy ocenie jakości winien uwzględnić ogólny wygląd produktów i regularność szwów oraz prawidłowość ściegów.

Powołując się na SIWZ i DTT dla marynarki i dla kamizelki, zdjęcie patki w marynarce dołączonej do oferty przystępującego odwołujący podniósł, że marynarka damska i kamizelka przystępującego w zakresie patki na znak identyfikacyjny nie spełniają wymogów w zakresie prawidłowości ściegów, czego zamawiający nie uwzględnił i przyznał mu maksymalną liczbę punktów, pomimo że patka wykonana przez przystępującego zawiera mniejszą liczbę stębnówek, przystępujący nie wykonał przestębnowania patki oraz nie wykonał stębnówki krzyżowej mocującej rzep przy patce.

Odwołujący, powołując się na DTT marynarki oraz 2 zdjęcia wieszaka w marynarce załączone do oferty odwołującego podniósł także, że zgodnie z DTT (wykaz materiałów zasadniczych i dodatków), wieszak w marynarce powinien zostać wykonany z taśmy wieszakowej, podczas gdy produkt przystępującego zawiera wieszak wykonany z tkaniny podszewki, co nie znalazło odzwierciedlenia w przyznaniu punktów przez zamawiającego.

Wskazał w dalszej kolejności, powołując się na DTT oraz zdjęcie kieszeni piersiowej marynarki dołączonej do oferty przystępującego, że z rysunku modelowego znajdującego się w DTT wynikało, że kieszeń piersiowa w marynarce oraz kieszeń górna w kamizelce powinny być wykonane w formie listewki zamocowanej i przestębnowanej na krótszych, pionowych bokach, podczas gdy przystępujący wykonał kieszenie cięte z wypustką, bez stębnówek na pionowych krótszych bokach.

Wskazał także, że zamawiający zastrzegł jako niedopuszczalne użycie nadmiaru materiału, w tym materiału podszewki, powodujące efekt „falbanki”. Podniósł, że podszywka w produktach wykonanych przez przystępującego została użyta w nadmiarze w szerokości marynarki i kamizelki, ok. 4 cm, co powoduje, że materiał załamuje się i marszczy. Stwierdził, że zgodnie ze sztuką krawiecką, materiał podszewki, zwykle cieńszy i bardziej elastyczny od materiału właściwego, jest wszywany do odzieży w większej ilości niż tkanina użyta do zewnętrznej części odzieży, podszywka musi być szersza od munduru, w celu uniknięcia efektu ciągnięcia się podczas noszenia oraz marszczenia materiału właściwego, jednak za duża podszywka marszczy się i daje efekt wybrzuszania się tkaniny właściwej. Wskazał, że dysproporcja w rozmiarze podszewki i materiału właściwego nie może przekraczać normy, przyjętej dla danego rozmiaru, zgodnej z tabelą rozmiarów. Uznał, że zamawiający, w punkcie „estetyka wykonania”, powinien przyznać przystępującemu zero punktów, a przyznał maksymalną liczbę, tj. trzy punkty. Jako dowód przywołał SIWZ, DTT oraz 2 zdjęcia podszewki marynarki dołączonej do oferty przystępującego.

Zwrócił uwagę, że wyroby będące przedmiotem zamówienia powinny być wykonane nie tylko zgodnie z SIWZ i DTT, ale również zgodnie ze sztuką krawiecką – mundur powinien być dobrze skrojony, tak aby jego noszenie było komfortowe i funkcjonalne.

Odwołujący uznał także za uchybienia w konfekcjonowaniu to, iż w spodnich funkcjonariusza wszyto zbyt szeroki worek kieszeniowy, nachodzi on na listewkę rozporka tuż przy zamku błyskawicznym, gdy zgodnie ze sztuką krawiecką worek kieszeniowy powinien sięgać do listewki. Jako dowód przywołał SIWZ, DTT dla spodni oraz 2 zdjęcia

spodni, wykonane od strony wewnętrznej na wysokości worka kieszeniowego, dołączone do oferty przystępującego.

Wskazał wreszcie na nieprawidłowości w wymiarach wskazanych w DTT wraz z tolerancją w centymetrach, tj. przystępujący wykonał z niezgodnie z DTT przy uwzględnieniu dopuszczalnej tolerancji w wymiarach:

Marynarka	Poz. Tabela DTT	Miejsce pomiaru	Wyrób gotowy przystępującego w cm	Różnica w cm
	3a	obwód pod pachą powinien mieć 52 cm. [+ - 1cm] wyrób gotowy ma 50,5 cm.	50,5	0,5
	4 d	naszytie emblematu od wszycia rękawa 7 cm [+ - 0,2]	7,5	0,3
	2i	odległość pierwszego guzika 23 cm [+ - 0,3]	23,4	0,1
	5c	pagon przy węższym końcu 3,5 cm [+ - 0,2]	3,8	0,1
		odległość centrum oczka od dołu patki na znak identyfikacji 2,5 cm [+ - 0,2]	2,8	0,1
Spodnie		długość odszycia zamka w przodzie, 16 cm (+ - 0,2)	16,5	0,3

W podsumowaniu odwołujący stwierdził, że zamawiający, oceniający złożone oferty na podstawie kryterium ceny i jakości nie uwzględnił wszystkich wytycznych zamieszczonych w SIWZ i DTT, co skutkowało przyznaniem przystępującemu maksymalnej liczby punktów za jakość, a ponadto zamawiający błędnie dokonał pomiarów długości poszczególnych elementów produktów umundurowania wykonanych przez przystępującego, co skutkowało przyznaniem mu maksymalnej liczby punktów i uznaniem oferty jako najkorzystniejszej. Gdyby zaś zamawiający prawidłowo, zgodnie z SIWZ, ocenił jakość przedłożonych przez przystępującego produktów umundurowania, oferta tego wykonawcy zostałaby odrzucona ze względu na niedopuszczalne błędy konfekcyjne, względnie otrzymałby zero punktów za: wygląd i regularność szwów, estetykę wykonania oraz niewłaściwą długość w obwodzie pod pachą, co oznacza, że przystępujący otrzymałby o 9 punktów mniej, co czyniłoby ofertę odwołującego najkorzystniejszą.

Na podstawie dokumentacji przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przedłożonej Izbie przez zamawiającego w kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem przy piśmie z dnia 9 października 2014 r. a także stanowisk stron i przystępującego, zaprezentowanych w toku rozprawy skład orzekający Izby ustalił i zważył, co następuje.

Skład orzekający Izby ustalił, że odwołującemu przysługiwało prawo do wniesienia w zakresie zadania nr 3 (część 3) odwołania, ponieważ wypełniono materialnoprawną przesłankę interesu w uzyskaniu zamówienia, określoną w art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, kwalifikowaną możliwością poniesienia szkody przez odwołującego, będącej konsekwencją zaskarżonych w odwołaniu czynności i zaniechań zamawiającego.

Na podstawie informacji o wynikach przedmiotowego postępowania z dnia 24 września 2014 r. skład orzekający Izby ustalił, iż w zadaniu nr 3 oferta odwołującego została sklasyfikowana na miejscu drugim, bezpośrednio za ofertą przystępującego, którą zamawiający wybrał jako najkorzystniejszą.

Ponieważ zarzuty podniesione w odwołaniu zmierzają do nakazania zamawiającemu ponowienia czynności badania i oceny ofert, a w jej ramach odrzucenie oferty przystępującego albo przyznanie jej mniejszej liczby punktów niż ofercie odwołującego, uznać należy, że uwzględnienie odwołania i w konsekwencji ponowienie czynności badania i oceny ofert dałoby odwołującemu szansę na uzyskanie tego zamówienia.

Zarzut zaniechania odrzucenia oferty przystępującego pomimo, że przedłożone przez przystępującego do oceny wzory składników umundurowania, tj. marynarka damska z kamizelką nie są zgodne z treścią SIWZ, gdyż nie odpowiadają wymaganiom określonym przez zamawiającego w zakresie dotyczącym kroju marynarki damskiej z kamizelką nie potwierdził się.

Na rozprawie odwołujący cofnął zarzut w części dotyczącej składnika umundurowania w postaci marynarki (str. 5 *Protokołu posiedzenia i rozprawy*), toteż skład orzekający Izby zarzut w tej części, jako niesporny, pozostawił bez rozpoznania.

Odwołujący utrzymywał, że wzór kamizelki przedstawiony przez przystępującego do oceny przez zamawiającego był niezgodny z wymaganiami zamawiającego, ponieważ poły kamizelki wzoru przystępującego były „zakończone na półokrągło”, podczas gdy wymogiem zamawiającego – zgodnie z ust. 1 pkt 1 DTT – było, aby kamizelkę cechował prosty krój z cięciami pionowymi, zaś modelowy rysunek zawarty w DTT cechuje prostoliniowość cięcia

i symetryczność, poły zakończone są w szpic, tworzą kąt, a zamawiający nie przewidział w zakresie błędów konfekcyjnych odstępstw w tym zakresie.

Skład orzekający Izby ustalił, że wskazany przez odwołującego ust. I pkt 1 DTT (str. 5 DTT Kamizelki), tj. *Opis* kamizelki nie zawiera żadnej informacji tożsamej znaczeniowo z wymogiem, aby kamizelkę cechował prosty krój, prostoliniowość cięcia i symetryczność, aby poły zakończone były w szpic, tworzyły kąt, a jedynie zawiera wymóg co do pionowych zaszewek w przodach i tyłach kamizelki. Skład orzekający Izby ustalił także, że żadnego opisu kamizelki nie zawiera rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie umundurowania funkcjonariuszy celnych (Dz. U. Nr 290, poz. 1705) [dalej „rozporządzenie w sprawie umundurowania”] – zawiera jedynie opis kamizeli ostrzegawczej oraz kamizeli narzędziowej nasobnej, nie zaś kamizelki tworzącej z marynarką komplet.

Na podstawie modelowego rysunku kamizelki (str. 4 DTT Kamizelki) skład orzekający Izby ustalił także, że poły kamizelki są proste, stykają się.

Na rozprawie zamawiający, utrzymując że poły kamizelki powinny być zaokrąglone, powołał się na obowiązujący wzór kamizelki, stanowiący załącznik do rozporządzenia w sprawie umundurowania.

Na podstawie wzoru kamizelki zawartego w ww. rozporządzeniu (*Wzory i kolory ubioru służbowego* zamieszczone po Załączniku nr 3) skład orzekający Izby ustalił, że poły marynarki nie są proste i nie stykają się, są lekko zaokrąglone.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że wzory kamizelki ujęte w DTT i w rozporządzeniu w sprawie umundurowania w zakresie sposobu wykonania pół kamizeli różnią się: poły kamizelki wg DTT są proste, wg rozporządzenia są zaokrąglone.

Ze względu na wskazaną rozbieżność oraz nałożony na wykonawców przez zamawiającego w pkt 3 *Opis przedmiotu zamówienia* ppkt 13 SIWZ obowiązek dostarczenia wzorów oraz gotowych składników umundurowania do oceny co do ich zgodności z opisami zawartymi zarówno w rozporządzeniu w sprawie umundurowania, jak i DTT, skład orzekający Izby uznał, kierując się utrwalonym w orzecznictwie stanowiskiem, iż niejasności treści sporządzonej przez zamawiającego SIWZ nie mogą obarczać wykonawcy (którego oferta została w związku z takimi niejasnościami wyeliminowana), że wzór kamizeli przedstawiony do oceny przez przystępującego, jako zgodny z wzorem zawartym w rozporządzeniu w sprawie umundurowania, nie może zostać uznany za niezgodny z SIWZ. Oznacza to w konsekwencji brak podstaw do odrzucenia złożonej przez przystępującego oferty.

Dodatkowo skład orzekający Izby wskazuje, że odwołujący bezpodstawnie – w całkowitym oderwaniu od treści SIWZ i jej załączników oczekiwał, iż brak jednolitości kamizelki wykonanej wg wzoru przystępującego z kamizelkami wykonanymi wg wzoru DTT i niższa – jak twierdził odwołujący – estetyka kamizelki z zaokrąglonymi połami, a także niemożność kompletowania takiej kamizelki z marynarką (poły proste) winny skutkować nie dopuszczeniem wzoru przystępującego do dalszej oceny (w kryterium „jakość”).

Zarzut wyboru, podlegającej odrzuceniu oferty przystępującego jako oferty najkorzystniejszej na zadanie nr 3 nie potwierdził się.

W konsekwencji uznania, że oferta przystępującego nie podlegała odrzuceniu skład orzekający Izby uznał także, że nie potwierdził się zarzut wyboru, jako najkorzystniejszej, podlegającej odrzuceniu oferty przystępującego.

Zarzut przyznania ofercie przystępującego w kryterium „jakość” 30 punktów w sytuacji, gdy nie uwzględnił wszystkich parametrów zawartych w SIWZ i DTT oraz błędnie ocenił jakość parametrów produktów umundurowania przedłożonych przez przystępującego i pozytywnie ocenił spełnienie poszczególnych określonych w SIWZ wymogów w sytuacji, w której istniała konieczność przyznania mniejszej liczby punktów lub nieprzyznania punktów w ogóle nie potwierdził się.

W pierwszej kolejności skład orzekający Izby wskazuje, że bezpodstawnie odwołujący oczekiwał, iż jakość wzorów przedstawionych przez przystępującego będzie podlegała ocenie wedle kryteriów zawartych w SIWZ DTT (str. 11 odwołania), a nadto „zgodnie ze sztuką krawiecką” (bez jakiegokolwiek dalszego sprecyzowania) (str. 12 odwołania), ponieważ sposób oceny ofert został przez zamawiającego opisany w pkt. 17 SIWZ.

Opisany w pkt. 17 SIWZ sposób oceny był tak dla zamawiającego, jak i wykonawców obowiązujący – zamawiający nie był uprawniony wykroczyć poza opisany przez siebie sposób oceny, zaś wykonawcy nie mogli oczekiwać oceny ich oferty, czy ofert konkurencji inaczej niż ściśle wg opisu zamawiającego.

W przypadku zadania nr 3 (część 3) do oceny należało przedstawić marynarkę damską w komplecie z kamizelką i spodnie damskie służbowe we wskazanych rozmiarach bazowych.

Zamawiający podał, iż zastosuje w zadaniu nr 3 kryterium „cena” oraz „jakość” w proporcji 70%/30%, gdzie w ramach jakości ocenie podlegać będą:

1. Wygląd i regularność szwów.

2. Estetyka wykonania.
3. Obwód mierzony na linii talii od krawędzi przodu środka tyłu.
4. Długość od wszycia kołnierza do krawędzi dołu.
5. Długość rękawa.
6. Obwód mierzony pod pachą od krawędzi przodu do środka tyłu.
7. Długość po boku od wszycia paska do krawędzi dołu.
8. Biodra.
9. Długość po kroku od szwu siedzeniowego do krawędzi dołu.
10. Obwód pasa w złożeniu, mierzony przy zapiętym pasku.

Odwołujący zakwestionował ocenę następujących elementów wzoru marynarki, kamizelki oraz spodni przedstawionych do oceny przez przystępującego:

1. patka na znak identyfikacyjny – odwołujący podniósł, że patki marynarki i kamizelki nie spełniają wymogów w zakresie prawidłowości ściegów, ponieważ patka wykonana przez przystępującego zawiera mniejszą liczbę stębnówek – przystępujący nie wykonał przestębnowania patki oraz nie wykonał stębnówki krzyżowej mocującej rzep przy patce,
2. wieszak w marynarce – odwołujący podniósł, że wieszak powinien być wykonany z taśmy wieszakowej, podczas gdy przystępujący wykonał go z tkaniny podszewki,
3. kieszeń piersiowa w marynarce oraz kieszeń górna w kamizelce – odwołujący podniósł, że kieszenie powinny być wykonane w formie listewki zamocowanej i przestębnowanej na krótszych, pionowych bokach, podczas gdy przystępujący wykonał kieszenie cięte z wypustką, bez stębnówek na pionowych krótszych bokach,
4. użycie nadmiaru materiału, w tym materiału podszewki, powodujące efekt falbanki – odwołujący podniósł, że podszewka w marynarce i kamizelce przystępującego została użyta w nadmiarze w szerokości marynarki i kamizelki ok. 4 cm,
5. zbyt szeroki worek kieszeniowy w spodniach – odwołujący podniósł, że worek kieszeniowy powinien sięgać do listewki,
6. nieprawidłowe wymiary marynarki i spodni – odwołujący podniósł, że w 5 miejscach w przypadku marynarki i jednym w przypadku spodni wymiary są niezgodne z DTT (uwzględniając dopuszczoną przez zamawiającego tolerancję).

Odnosząc się do poszczególnych zakwestionowanych przez odwołującego elementów skład orzekający Izby wskazuje, co następuje:

Oдноśnie do patki na znak identyfikacyjny marynarki i kamizelki – odwołujący twierdził, że kwestia liczby stębnówek winna zostać oceniona przez zamawiającego w podkryterium 1 *Wygląd i regularność szwów*.

Skład orzekający Izby ustalił, że w ramach tego podkryterium zamawiający wskazał, iż uzna je spełnione, gdy: „nitki nie wystają poza obręb szwów oraz szwy są proste, regularne – nie nachodzą na siebie, stębnówki są ciągłe i nieprzerwane, kolor nici nie odbiega znacząco od koloru tkaniny, połączenia poszczególnych elementów nie rozchodzą się” – liczba punktów do uzyskania 5 (jeżeli wszystkie wymogi są spełnione wzory otrzymają 5 pkt).

Na podstawie wskazanego przez zamawiającego sposobu oceny w tym podkryterium skład orzekający Izby uznał, że w podkryterium tym zamawiający nie przewidział w ogóle badania i przyznawania punktów za liczbę stębnówek (przestębnowanie patki, stębnówka krzyżowa mocująca rzep przy patce), a jedynie za sposób ich wykonania (ciągłe, nieprzerwane). Stwierdzić należy, że sama liczba stębnówek była bez znaczenia, istotnym dla zamawiającego było, aby móc ocenić samą stębnówkę – oznacza to tyle tylko, że przedstawione wzory winny być wykonane w szczególności przy użyciu stębnówki.

Oдноśnie do wieszaka w marynarce – odwołujący twierdził, że kwestia materiału, z którego wykonany jest wieszak winna zostać oceniona przez zamawiającego w podkryterium 2 *Estetyka wykonania*.

Skład orzekający Izby ustalił, że w ramach tego podkryterium zamawiający wskazał, iż uzna je spełnione, gdy: „tkanina nie strzępi się, nie marszczy się przy przesyziach, posiada regularne krawędzie, tzn. tkanina przy krawędziach nie skręca się, nie jest zbyt rozciągnięta, co powoduje efekt falbanki, guziki przyszyte zwartym ścięciem bez wystających nitek, położone względem siebie w linii prostej i w równych odstępach, podszewka nie może wystawać poza krawędzie marynarki – liczba punktów do uzyskania 3 (jeżeli wszystkie wymogi są spełnione wzory otrzymają 3 pkt).

Na podstawie wskazanego przez zamawiającego sposobu oceny w tym podkryterium skład orzekający Izby uznał, że w podkryterium tym zamawiający nie przewidział w ogóle badania i przyznawania punktów za rodzaj materiału w szczególności materiału, z jakiego wykonany jest wieszak marynarki.

Oдноśnie do kieszeni piersiowej w marynarce oraz kieszeni górnej w kamizelce – odwołujący twierdził, że ich wykonanie w formie listewki zamocowanej i przestębnowanej na krótszych, pionowych bokach winno zostać ocenione przez zamawiającego w podkryterium 1 *Wygląd i regularność szwów*.

Skład orzekający Izby ponownie wskazuje, że w ramach tego podkryterium zamawiający wskazał, iż uzna je spełnione, gdy: „nitki nie wystają poza obręb szwów oraz szwy są proste, regularne – nie nachodzą na siebie, stębnówki są ciągłe i nieprzerwane, kolor nici nie odbiega znacząco od koloru tkaniny, połączenia poszczególnych elementów nie rozchodzą się” – liczba punktów do uzyskania 5 (jeżeli wszystkie wymogi są spełnione wzory otrzymają 5 pkt).

Na podstawie samej nazwy podkryterium, odnoszącego się wyłącznie do szwów uznać należy, że sposób wykonania kieszeni co do ich kroju nie został uwzględniony we wskazanym przez odwołującego kryterium *Wygląd i regularność szwów*. Szczegółowy, zacytowany powyżej opis oceny w tym podkryterium wniosek ten potwierdza.

Odnosnie do użycia nadmiaru materiału, w tym materiału podszewki, powodującego efekt falbanki – odwołujący twierdził, że kwestia materiału, z którego wykonany jest wieszak winna zostać oceniona przez zamawiającego w podkryterium 2 *Estetyka wykonania*.

Skład orzekający Izby ponownie wskazuje, że w ramach tego podkryterium zamawiający wskazał, iż uzna je spełnione, gdy: „tkanina nie strzępi się, nie marszczy się przy przeszyciach, posiada regularne krawędzie, tzn. tkanina przy krawędziach nie skręca się, nie jest zbyt rozciągnięta, co powoduje efekt falbanki, guziki przyszyte zwartym ścięciem bez wystających nitki, położone względem siebie w linii prostej i w równych odstępach, podszywka nie może wystawać poza krawędzie marynarki – liczba punktów do uzyskania 3 (jeżeli wszystkie wymogi są spełnione wzory otrzymają 3 pkt).

Na podstawie wskazanego przez zamawiającego sposobu oceny w tym podkryterium skład orzekający Izby uznał, że zamawiający przewidział w tym przypadku odrębną ocenę: tkaniny oraz podszewki, co wynika z rozróżnienia tych dwóch pojęć w opisie.

I tak ocena tkaniny przebiegać miała pod kątem tego, czy nie strzępi się, nie marszczy się przy przeszyciach, posiada regularne krawędzie (tzn. tkanina przy krawędziach nie skręca się, nie jest zbyt rozciągnięta, co powoduje efekt falbanki), zaś ocena podszewki przebiegać miała jedynie pod kątem tego, czy wystaje poza krawędzie marynarki.

Odnosnie do zbyt szerokiego worka kieszeniowego w spodniach – odwołujący twierdził, że kwestia ta (worek kieszeniowy powinien sięgać do listewki) winna zostać oceniona przez zamawiającego w podkryterium 2 *Estetyka wykonania*.

Skład orzekający Izby przypomina, że w ramach tego podkryterium zamawiający wskazał, iż uzna je spełnione, gdy: „tkanina nie strzępi się, nie marszczy się przy przeszyciach, posiada regularne krawędzie, tzn. tkanina przy krawędziach nie skręca się, nie jest zbyt rozciągnięta, co powoduje efekt falbanki, guziki przyszyte zwartym ścięciem bez wystających nitki, położone względem siebie w linii prostej i w równych odstępach,

podszewka nie może wystawać poza krawędzie marynarki – liczba punktów do uzyskania 3 (jeżeli wszystkie wymogi są spełnione wzory otrzymają 3 pkt).

Na podstawie wskazanego przez zamawiającego sposobu oceny w tym podkryterium skład orzekający Izby uznał, że w podkryterium tym zamawiający nie przewidział w ogóle badania i przyznawania punktów za „sięganie” worka kieszeniowego do listewki. Odwołujący nie kwestionował jednocześnie, aby rozwiązanie zastosowane we wzorze przystępującego powodowało strzępienie, marszczenie, nieregularność krawędzi itd., tj. te elementy, które w ramach podkryterium 2 musiały zostać ocenione.

Odnośnie do nieprawidłowych wymiarów marynarki i spodni – odwołujący twierdził, że kwestia ta winna zostać oceniona przez zamawiającego w podkryterium 6 *Obwód mierzony pod pachą od krawędzi przodu do środka tyłu* w przypadku marynarki oraz w podkryterium 2 *Estetyka wykonania* w przypadku spodni.

Skład orzekający Izby ustalił, że w ramach podkryterium 6 *Obwód mierzony pod pachą od krawędzi przodu do środka tyłu* zamawiający wskazał, iż uzna je spełnione, gdy: „wymiar jest zgodny z tabelą wymiarów stanowiącą integralną część DT-T”.

Odwołujący przedstawił w odwołaniu (str. 13) tabelę, w której wskazał, jakich różnic w pomiarach w przypadku wzoru marynarki przedstawionej przez przystępującego się dopatrył, wskazując rozbieżności od 0,1 do 0,5 cm.

Skład orzekający Izby wskazuje, że ciężar dowodu spoczywał na odwołującym. Tymczasem swoje twierdzenia o rozbieżnościach w wymiarach wzorów przystępującego odwołujący pozostawił gołosłownymi, nie próbując nawet wykazać dostrzeżonych przez siebie różnic.

Odnośnie zaś różnic w przypadku wzoru spodni przystępującego skład orzekający Izby raz jeszcze przypomina, że w ramach podkryterium *Estetyka wykonania* zamawiający wskazał, iż uzna je spełnione, gdy: „tkanina nie strzępi się, nie marszczy się przy przeszyciach, posiada regularne krawędzie, tzn. tkanina przy krawędziach nie skręca się, nie jest zbyt rozciągnięta, co powoduje efekt falbanki, guziki przyszyte zwartym ścięciem bez wystających nitek, położone względem siebie w linii prostej i w równych odstępach, podszewka nie może wystawać poza krawędzie marynarki – liczba punktów do uzyskania 3 (jeżeli wszystkie wymogi są spełnione wzory otrzymają 3 pkt).

Na podstawie wskazanego przez zamawiającego sposobu oceny w tym podkryterium skład orzekający Izby uznał, że w podkryterium tym zamawiający nie przewidział w ogóle badania i przyznawania punktów za zgodność/odstępstwa od wymiarów spodni.

Uwzględniając fakt, że odwołujący w istocie domagał się obniżenia oceny oferty przystępującego z zastosowaniem sposobu oceny, który nie został przez zamawiającego

wskazany w pkt. 17 SIWZ, regulującym w sposób kompleksowy ocenę wzorów w ramach kryterium „jakość” oraz w jednym przypadku domagając się obniżenia tej oceny w oparciu o swoje głośne twierdzenie skład orzekający Izby uznał, że zarzut nie potwierdził się.

Wobec tego, że nie potwierdził się żaden z zarzutów odwołania skład orzekający Izby oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp oraz § 3 pkt 1 lit. a) oraz pkt 2 lit. a) oraz lit. b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41 poz. 238).

Przewodniczący: